

stand, hvori de ere komne ved Livsformsordenhedernes Prisstigning. Herpaa skal jeg imidlertid ikke komme ind; men jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa to Ting ved det foreliggende Lovforslag. Den ene er, at man ved det Lovforslag, som i sin Tid blev forelagt det høie Thing fra Krigsministerens Side om Lønninger ved Hæren, er gaaet ud fra de nu bestaaende Lønningsforhold, og kun har foretaget overordentlig ringe Forandringer deri. Jeg skal saaledes gjøre opmærksom paa, at de Tillæg, som ere foretagne ved den her foreliggende Tillægslov, ikke findes optagne i hint Lovforslag. Jeg har vel ikke set nøie efter, og jeg er maaske ikke gaaet tilstrækkelig i Detail, men jeg tror ikke, jeg har Ret i at sige, at der kun er to Punkter, hvori Regjeringen har fundet det fornødent at foreslaa Forandringer, nemlig med Hensyn til Premierlieutenanternes og med Hensyn til Spillemandenes Lønninger. For Spillemandenes Vedkommende er der allerede ved 2den Behandling vedtaget en Forbedring af deres Vilkaar, men derimod ikke for Premierlieutenanternes Vedkommende. Naar vi se paa de forskjellige Udvalg, som have haft Lønningslove under Behandling, nemlig Lønningsudvalget, Hæruddvalget og Finantsudvalget, da ere de alle med stor Beredvillighed gaaede ind paa de Forslag, som vare stillede af Regjeringen om Tillæg til Lønningerne. Der er intet Sted — maaske paa en ganske enkelt ubetydelig Undertagelse nær — foreslaaet nogen Nedsættelse deri, hvormod der paa flere Punkter er foreslaaet Forhøielse, som ogsaa senere ere vedtagne af det ærede Thing. Se vi Sagen fra denne Side, mener jeg, at der for os her i Thinget kunde være samme Grund til at indbefomme den ærede Minister paa dette Punkt, som vi have haft til at indbefomme ham paa andre. — Jeg har imidlertid endnu en Grund at tilføie, og det er den, at Premierlieutenanternes Lønning ikke alene er bleven foreslaaet noget forhøiet ved den nye Lov; men den har i Virkeligheden ogsaa tidligere været høiere. Det blev nu oplyst af den ærede sidste Tale, at Lønningen for Premierlieutenanterne ved Hæren tidligere gennemsnitlig har været høiere, end den nu er, og ved Søværnet har dette Forhold viist sig endnu mere fremtrædende, idet den høieste Lønning, inden Loven af 1868 udkom, for Premierlieutenanternes Vedkommende var 800 Rd., men den blev da nedsat til 750 Rd., saaledes at enkelte Premierlieutenanter maatte have personligt Tillæg, fordi de før havde haft høiere Lønning end den, de kom paa efter den nye Lov. Sammenlignet med de andre Forslag, der foreligge for os, og sammenlignet med den Beredvillighed, hvormed Thinget er gaaet ind paa dem, mener jeg altsaa for mit Vedkommende vel at kunne anbefale det ærede Thing at vedtage Forslaget under Nr. 2.

Schouheyder: Det har paa en Maade ikke kunnet Andet end glæde mig, at den høitærede Minister igjen har optaget sit Endringsforslag om en Forhøielse af Premierlieutenanternes Lønning, som blev forfattet ved 2den Behandling; det har glædet mig, navnlig fordi der derved gives mig Leilighed til nærmere at begrunde, hvorfor jeg den Gang stemte imod dette Forslag, idet det forekommer mig, at denne Afstemning har givet Anledning til en urigtig Opfattelse af de Grunde, som i det Mindste for mit Vedkommende have været afgjørende i saa Henseende. Jeg kan fuldstændig slutte mig til den Anskuelse, som vi have hørt fra den høitærede Minister med Hensyn til de paagjældende Officerers ubelagte pekuniære Stilling, og jeg skal fuldkommen erkjende, at det kan være meget vanskeligt for dem med deres nuværende Lønning og under de stedfindende Forhold at tilfredsstille Livets Forbringer. Der skulde ingen hellere end jeg være med til at bevilge Penge til en Lønningsforhøielse, endog ud over det, som er foreslaaet af den høitærede Minister, og naar jeg derfor stemte imod Endringsforslaget ved 2den Behandling, da var det, fordi det efter min Mening var urigtigt at opføre en enkelt Klasse af de militære Embedsmænd i et Lovforslag, som fra Begyndelsen af af Regjeringen selv har været paatænkt udelukkende at skulle omfatte Hærens og Flaadens Underklasser, Haandværkere og Arbeidere. Da der i sin Tid var forelagt to forskellige Lovforslag om Lønninger, nemlig et mere almindeligt Lovforslag, som knyttede sig til Loven om Hærens og Flaadens Ordning, og et mere særligt, som udelukkende omfattede Hærens og Flaadens Underklasser, saa opfattede jeg det i det Mindste saaledes, at Marfagen hertil var den, at da man frygtede for, at Revisionsforslagene for Hæren og Flaaden ikke vilde blive gennemførte i denne Samling, og at altsaa den samme Skjæbne vilde ramme de Lønningslove, som knyttede sig hertil, saa har den høitærede Minister gennem det foreliggende Lovforslag om Tillæg til Lønninger villet sikre sig i indeværende Finantsaar at kunne yde en Hjælp til dem, som paa Grund af smaa Indtagter og stor Familie i Forbindelse med de stedfindende Forhold vare særlig uheldig stillede og trængte til hurtig Hjælp. Dette var vistnok ogsaa fuldstændig rigtig, men naar man nu ved denne Leilighed vil overføre denne enkelte Klasse militære Embedsmænd paa det foreliggende Lovforslag, saa har man derved brutt med det Princip, som skulde være Grundlaget for Lovforslaget, og naar saaledes den oprindelige Grændse er overtrædet, saa vilde det jo være ganske naturligt, om der ogsaa fra andre Sider, navnlig naar Sagen kommer for i det andet Thing, gjorde sig Forbringer gjældende om en yderligere Udvidelse af Lovforslaget, hvilket ikke alene vilde kunne forhale, men ogsaa